

Trang Thi-Văn
Chủ đề: KHG Dương Nguyệt Ánh
Tác giả: Hoàng Lan Chi

TẶNG KHG DƯƠNG NGUYỆT ÁNH

Em về áo tím thơm mùi Huế
Phảng phất Sông Hương suối tóc mềm
Nghiêng dáng bên thềm chiều Núi Ngự
Đò ai Vỹ Dạ nhớ trăng đêm

Em đèn kiêu sa màu áo trắng
Hà Đông tha thướt nắng chiều rơi
Có phải Hà thành trong mắt ướt
Cổ Ngự bên lên mắt ai cười

Em ngủ mai vàng đơm gói mộng
Sài Gòn hoa lệ vẫy ngoài hiên
Thủ Thiêm sóng vỗ bờ mi nhỏ
Đà Lạt gọi em giấc cô miên

Em đứng nơi này, sóng đại dương
Nghìn trùng xa cách bóng quê hương
Vẫn em một thuở Nam-Trung-Bắc
Vẫn em gái Việt rất cương cường.

Hoàng Lan Chi
9/2023

Lời giới thiệu: Bài Thơ này của Hoàng Lan Chi viết về Khoa Học gia DNA [Dương Nguyệt Ánh]. Đẹp quá!
Xin có lời khen ngợi. —VND [Văn Nguyên Dương]

Lời Tác giả:

MỜI TUNG TẶNG ĐÓ GIỜ THÌ DÂU RỄ ĐẦY ĐÀN

Có lẽ niềm vui và hạnh phúc nhất của những cặp yêu nhau là con cháu đông đủ và khỏe mạnh, nên người. Cứ nhìn vào ánh mắt của những cặp vợ chồng này, chúng ta dễ thấy hạnh phúc tràn đầy long lanh óng ánh! Hạnh phúc khi con chào đời có gì đó “thích thú” vì được làm bố làm mẹ. Hạnh phúc khi con bước vào đại học mang niềm “an tâm”. Con đến tuổi thành niên là một phần trách nhiệm đã được hoàn thành. Hạnh phúc khi con ra trường có nghề nghiệp thì “bát ngát” niềm vui. Và ánh mắt ấy vô cùng hạnh phúc rạng rỡ trong ngày con thành hôn. Ánh mắt sẽ chuyển sang chút “tự hào” khi được lên chức ông/bà.

Tôi rất thú vị khi được xem hình của bạn bè theo dòng thời gian như vậy. Hôm nay tôi có niềm vui không phải nhỏ nhỏ mà “rất lớn”. “Lớn” vì thấy hai người tôi yêu mến vẫn rất trẻ trung mạnh khỏe và cái tượng đài Brisbane (mà tôi vẫn thiên vị khi cho rằng đẹp nhất thế giới!) được trang trọng trong tủ kính lưu niệm. “Lớn” vì bất ngờ được nhìn thấy hình ảnh cả đại gia đình. Coi đáng yêu quá đi mất. Tất cả trong nhà, mặc pyjama y hệt nhau. Chao ôi, nó nói lên một sự gắn bó gia đình tuyệt vời. “Lớn” vì đó một “khía cạnh đời thường” của một người nổi tiếng. Cô ấy là một khoa học gia được cả thế giới biết tới nhưng vẫn rất nhu mì, khép nép và đẹp rạng rỡ bên người chồng trí thức, nho nhã. Vẫn ánh mắt hiền hòa như năm nào thế giới biết đến khoa học gia, vẫn nụ cười dễ mến. Tôi muốn “khoe” với bạn hữu của tôi, hai bức hình mà Dương Nguyệt Ánh mới gửi cho tôi. Đẹp quá phải không? Tiêu biểu cho một gia đình hạnh phúc phải không?

Tôi nhớ lại 2004 khi tôi gặp Dương Nguyệt Ánh lần đầu ở VA [Virginia]. Quả tình ngày đó tôi bị “hợp hồn” bởi vẻ sang trọng nhưng không kiêu kỳ mà rất gần gũi của Dương Nguyệt Ánh. Cái ấn tượng nhất còn lưu tới bây giờ là cái váy trắng và đẹp y như cẩm thạch. Bây giờ, 19 năm trôi qua, tôi vẫn cứ nhớ về Dương Nguyệt Ánh với hình ảnh ban đầu như thế và ít khi nào tôi tưởng tượng được Ánh của tôi lại “già” đến độ lên chức mẹ chồng, mẹ vợ. Cho nên khi Ánh gửi hình và câu chú thích “Lũ dâu rề nhà em đây. Chưa có cháu chị 2 ơi”, tôi thật sự bất ngờ. Tôi trả lời Ánh “Coi vui quá. Tưởng tượng khi Thọ–Ánh ‘lụ khụ’ làm ông/bà nội/ngoại, chị 2 thấy... ngồ ngồ. Có lẽ vì chị 2 cứ tưởng tượng là hai em... còn nhỏ lắm! 😊”

Thật đúng là thời gian trôi nhanh quá. Mới ngày nào còn thấy “tung tăng trẻ trung” và bây giờ đã có dâu rề đầy đàn.

Đang muốn hỏi Dương Nguyệt Ánh, thế bài thơ chị Hai viết cho em năm 2014 gì đó, tại sao chưa chụp hình treo lên phòng khách? Bài thơ dễ thương quá mà. Nội câu “Em về áo tím thơm mùi Huế” và “Nghiêng dáng bên thềm chiều Vỹ Dạ” là... “ăn tiền” rồi. Phải thế không Thọ–Ánh?!

Hoàng Lan Chi

*Nguồn: Internet eMail by **Peter Tran** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Bảy, September 9, 2023
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*